

OPINIE

SENIOR WRITER FRANK BUYSE

Club mag ook groter dromen

'Ici c'est Paris' hing overal in het Parc des Princes. Geen chauvinistisch volk dan de Parisiens. En ook: 'Rêvons plus grand'. Dat mag de club. Verder dromen van winst in de Champions League, de droom die de Quatarese voorzitter Nasser Al-Khelaifi nu al jaren najaagt. Ze zijn op weg. En Club? Club mag ook dromen. Nu nog iets kleiner. Vooreerst van de titel. Natuurlijk van de titel. Philippe Clement krimpt wel een beetje ineen als Francky Dury zegt dat blauw-zwart hors catégorie is, maar zoals ze in Waregem en tegen Kortrijk over de Belgische 'tegenstand' razen... Zeg zelf. Winnen op Antwerp en in de inhaalmatch op Charleroi en halfweg de reguliere competitie al negen punten los...

Maar Club mag ook wat groter dromen. Van de 1/16de finales in de Europa League. Winnen in Galatasaray is voldoende, maar ook met een draw zijn ze er al dicht bij.

Verdiend. In Madrid speelde Club gelijk, in Parijs bijna. Eerst was er twijfel over de goal die PSG op weg zette naar de zege. Er zitten in dat busje vier mensen die daar lang voor hebben gestudeerd op acht schermen te kijken, we gaan er niet meer over zeuren. En dan de gemiste penalty van die dekselse Diagne...

Belangrijker: Club toonde ondanks de 0-5 thuis weer lefen uitstekend voetbal. Ok, een maatje te klein voor het kampioenenbal, maar het mag echt wel dromen hoor, in die Europa League. En, leerden we in Parijs, Club mag nog groter dromen... Als het nieuwe stadion er komt – niet aan twijfelen – dan is blauw-zwart helemaal klaar voor nog stoutere dromen. Club bouwt eraan. Bedrijfsmatig. En in Westkapelle. Met de beloften. Aan de toekomst. We zagen de U19 van Club de leeftijdsgenoten van PSG wegvegen. En niet het fenomeen Xavi Simons (zie hiernaast) was de ster. Wel Clubs Wilkims Ochieng. Willie voor de vrienden. Zijn goal, een ren met koprol inclusief en na een dubbelpas een schitterende afwerking. Na Izquierdo, Danjuma en Dennis staat er alweer eentje klaar. En na Vanaken is er Charles. Club mag groter dromen.

MET MAMA ISABELLE NAAR PSG, DE CLUB DIE VOOR

Ici c'est Paris.

In de heenmatch ontdekten heel het land Brugge Charles De Ketelaere. Pas 18 jaar en debuterend in de Champions League tegen een wereldclub als PSG: een droom was het. Woensdag – wat jammer dat Club dat punt niet pakte – werd het toptalent nog een invalbeurt gegund. De naam Charles De Ketelaere zal altijd verbonden blijven aan PSG. Daarom, met Parijs als decor en mama De Ketelaere als gids: kennisgeving met de nieuwe chou van Club.

DOOR FRANK BUYSE, STEFAN VANKERKHOVEN EN SAM BRACKE

De nieuwe chou van Club: mama Isabelle De Cuyper weet er alles van. "Charles heeft nog geen lief. Maar sinds de heenmatch kreeg hij via de sociale media nogal wat liefdesverklaringen. Blijkbaar zien véél meisjes hem zitten. Maar hij blijft daar wel heel nuchter in. Daar zijn we nog het meest blij om: hij blijft altijd met de voeten op de grond."

Zijn leven draait alleen om voetbal. En Isabelle maakt het zoveel mogelijk mee. "Ik mis geen enkele wedstrijd. Ik werd tijdens Club-PSG overstélp met sms'jes. (lacht) Maar ik heb er altijd over gewaakt dat ik ook voldoende tijd neem voor onze twee andere kinderen. Renée en Louis studeren nu in Gent, respectievelijk mondzorg en toegepaste economie. Sinds een vijftal jaar heb ik een abonnement op Club Brugge. Ik ging al met vrienden naar de thuiswedstrijden van het A-team voor Charles er deel van uit maakte."

Ik kreeg een bericht dat ze deze middag een wandeling door Parijs maakten

ISABELLE DE CUYPER
Mama Charles De Ketelaere

Maar nu maakt Charles er dus wel deel van uit. Acht beloften mochten eind juni met de A-

Parijs: lichtstad, wereldstad, cultuurstad, maar vooral... de stad van PSG en het Parc des Princes. (foto Belga)

kern van Club Brugge trainen in het nieuwe oefencomplex in Westkapelle. Eind augustus maakte trainer Philippe Clément de definitieve A-kern voor dit seizoen bekend: er bleven slechts twee beloften over, Charles en Ignace Van Der Brempt, die een profcontract kregen. Ignace, een jaar jonger, is de nummer 2 van de U19. En Charles is de nieuwe chou van Club.

En dus hebben Isabelle, thuisverpleegkundige en Muriel van Kesteren, de mama van Ignace Van

Der Brempt, een dagje vrij genomen voor een dagje Parijs. Twee voor de prijs van één: 's namiddags de UEFA Youth League PSG-Club U19, 's avonds de 'groten'.

Ze zijn om 11.15 uur vertrokken uit Brugge – Muriel moest eerst uit Antwerpen komen. Na drie uur vrolijk gebabbel in de auto – "Niet over voetbal, maar waar vrouwen over praten" – en een lange file, komen ze maar net om 15 uur aan in het Centre de Formation van PSG aan. Isabelle

weet al langer dat ze haar zoon hier niet aan het werk zal zien, hij wordt vanavond in het Parc des Princes verwacht. "Ik weet niet of ik hem liever nu zou zien spelen. Er is altijd nog een kansje dat hij vanavond wel moet spelen, niet? En ik ben blij voor hem dat hij nu ook Parc des Princes, met 47.000 toeschouwers, mag meemaken. Al is het nog niet zeker dat hij bij de selectie blijft, zeker?"

Weet mama op dat moment nog niet. Wel spannend. Moeder en zoon houden wel contact. "Hij berichtte me al dat ze met de spelersgroep deze middag een wandeling hebben gemaakt in het centrum van Parijs. Ik ken hem, vindt hij leuk." Ze kent hem, bevestigt de woorden van zijn vader dat hij best een brede interesse heeft. Elke dag de krant leest. En niet alleen de sportberichten, ook de politieke verslaggeving. "We zijn vorig jaar ook eens met z'n allen naar Londen geweest en hebben er de expositie van de Britse kunstenaar David Hockney bezocht. Interesseerde hem, hoor. Eigenlijk een beetje jammer dat die jonge voetballers overal komen maar zo weinig zien. We hadden al eens

Muriel (links) samen met Isabelle: "Hoeveel die Xavi Simons verdient? Ik wil het niet weten. Of zeg het toch maar." (foto SB)

ALTIJD ZAL VERBONDEN ZIJN MET ZOON CHARLES DE KETELAERE

Paris Saint Charles

Zonder Charles maar met Ignace Van Der Brempt, zoon van Muriel, als verdediger. Dicht in de buurt van Xavi Simons. Op zijn zestiende al een fenomeen, de kleine nummer 10 van PSG met de lange blonde krullen. Het Nederlands Spaanse wonderkind werd vorige zomer door PSG weggehaald bij FC Barcelona met een contract van... 500.000 euro per jaar. Een sponsorcontract van Nike erbovenop. Hij is ook immens populair bij de jeugd: 2,1 miljoen volgers op Instagram. En vandaag een paar tientallen kleine kinderen langs de lijn die XAVI...! scanderen. "Hoeveel verdient hij...? Ik wil het niet weten... Of zeg maar", lacht Isabelle. Maakt niet uit. Dat haar zoon al heel lang weet dat hij profvoetballer wilde worden, heeft niets met geld te maken. "Zijn eerste woordje als peuter was 'bal'. Niet 'mama' of 'papa'.

Morgen snel naar huis, want de jongens moeten eten hebben

Er circuleert een filmpje op YouTube, waarin een tennisleraar vraagt aan de achtjarige Charles wat zijn levensdroom is: voetballer worden. Weet je, hij kan ook heel goed skiën en deed dat ook graag. Maar omwille van de kans op blessures mag dat nu niet. Doet hij dus niet meer... Het eerste dat hij zal doen na zijn carrière als voetballer is opnieuw op de skilatten staan, maar zijn vrienden weten dat nu maar één doel

telt: profvoetballer worden. Hij is trouwens ook een uitstekende student. Hij heeft zich ook ingeschreven aan de Gentse universiteit als eerstejaarsstudent rechten, via het topsportstatuut. Zo kan hij zelf kiezen welke vakken hij opneemt. Hij wil dat naast het voetbal doen. Hij heeft wel nog geen enkele les kunnen bijwonen. Nu is het superdruk met de Champions League. Maar in de periode dat er slechts één match per week op de agenda staat, is er tussen de trainingen door tijd om te studeren. Hij kan zich ongelooflijk focussen, als hij zich over zijn studieboeken buigt. Daardoor is hij vorig jaar op school geslaagd.

Dat focussen moet hij van de mama hebben. "En nu gaan we naar de wedstrijd kijken. Club is beter, hé?" Club is veel beter, de blauw-zwarte U19 veeft de thuisploeg met 0-4 weg, de weg naar de 1/8ste finales ligt helemaal open. Xavi Simons komt niet in het stuk voor, Van Der Brempt wint het grandioos van dat half miljoen euro per jaar. Met de felicitaties van mama achteraf, natuurlijk. Maar dan moeten ze er snel van door. Eerst het hotelletje opzoeken waar de vrolijke vriendinnen een nachtje hebben geboekt - "Weet jij nog de naam, Muriel?" - om dan een taxi te nemen naar Parc des Princes, zo'n 20 kilometer verder. Op dat moment weten ze al: Charles is niét allen uit de selectie van twintig gevallen en zit op de bank. Een tweede droomavond in de maak?

Parijs, 21 uur. *Ici c'est Paris* hangt overal in Parc des Princes. Weer die Champions League hymne die voor kippenvel zorgt. Dezelfde als twee weken ervoor in Brugge. "Charles was toen wel een beetje nerveus, weet ik. Maar hij is zeer stressbestendig en focuste zich op de match. Hij vergat dat het stadion vol supporters zat." Dat waren er toen evenwel 23.000, nu is het bijna het dubbel. Maar nu zit hij op de bank. Nummer 90. Moeder zit in de tribune, tussen de Club-fans. Ze laat weten: "Nu nog gewoon opgewonden. Maar als hij moet invallen, gaat mijn hartslag naar 180, denk ik."

Club verliest eervol. En Charles mag nog invallen, vijf minuten voor tijd. Paris Saint Charles... Isabelle: 180 hartslag... Heerlijke avond. Maar na de match moeten ze snel terug naar het hotelletje-zonder-naam. En morgenochtend gaan de dames nog even naar de Champs-Elysées? "Maar neen, de jongens komen thuis. Er moet eten zijn."

FRANCIS DE KETELAERE
OVER ZOON CHARLES

"Hij deed dan maar alsof hij zat was"

Charles De Ketelaere woont bij Isabelle in Sint-Andries, op een boogscheut van het Jan Breydelstadion. Zijn ouders zijn gescheiden. Papa Francis De Ketelaere, om den brode kaakchirurg, schetst de prille voetbalcarrière van Charles. Van Varsenare tot Parijs, zeg maar

De kaakchirurg (AZ Sint-Lucas) kon er niet bijzijn in Parijs, had deze week net een reisje geboekt. Maar de vroegere Cerclesupporter - school gelopen bij de Frères - heeft zich intussen wel 'bekeerd'. "Ik heb dit jaar wel een abonnement voor Club gekocht," lacht de trotse vader. Hij kan beroepshalve niet alle wedstrijden bijwonen maar in de thuiswedstrijd tegen Paris Saint-Germain stond hij er wel. Dicht bij de afsluiting. "Tijdens de opwarming heb ik even geroepen en gezwaaid naar Charles, maar hij zag noch hoorde mij..."

Francis heeft overigens sportieve kinderen: Charles' zus Renée (21) en zijn broer Louis (tweeling met Renée) voetbalt bij FC Varsenare. Waar ook Charles' carrière begon. Op zijn vijfde maakte hij al deel uit van de U7 bij FC Varsenare. Om dan al in het tweede leerjaar over te stappen naar Club Brugge, waar hij bij de U8 startte. Charles bleek evenwel ook een begenadigd tennisser, trok toen ook nog twee keer per week naar het topsportcentrum in Wilrijk. Hij werd zelfs Vlaams tenniskampioen bij de U10 en kreeg het Be Gold-statuu, dat beloftevolle, jonge tennissers ondersteunt. Maar hij koos toch op zijn elfde definitief voor het voetbal.

"We hebben er toen wel bewust voor gekozen om Charles niet naar een sport-school te sturen, maar hem algemeen secundair onderwijs te laten volgen. Hij studeerde wiskunde-wetenschappen in het Sint-Lodewijkscol-

lege. Zo deed hij een brede kennis op, die hem later nog van pas zou komen. Hij was ook een goede leerling, al moest hij bij de beloften vijf keer per week trainen. Vorig schooljaar, in het zesde middelbaar, is hij zelfs geen enkele namiddag naar school geweest maar is hij dankzij de nodige zelfstudie geslaagd in de examens."

GOEDE VRIENDEN

"Het Sint-Lodewijkscollege biedt faciliteiten aan topsporters: zij mogen afwezig zijn in de lessen om te trainen. Op één voorwaarde: de schoolpunten moeten goed zijn, want anders vervalt dit voorkeursregime. Maar Charles toonde zich altijd zeer gedisciplineerd. Een strever zelfs. Ook al mist hij daardoor een stukje van zijn jeugd. In het vijfde middelbaar is hij hooguit twee keer uit geweest met enkele klasgenoten. Onder meer naar een *Sweet Sixteen* van een meisje. Ik vraag mij nu zelfs af of hij in zijn zesde middelbaar één keer op stap geweest is. Ik denk dat hij in zijn leven nog maar twee pintjes gedronken heeft. Ik heb het hem eens op de man af gevraagd: wat doe je dan, terwijl al je vrienden pinten aan het drinken zijn? Zijn antwoord: ik doe alsof ik zat ben en begin dan mee te zeveren. Zoiets hou je niet vol, maar dat geeft niet, uitgaan interesseert Charles niet. Gelukkig heeft hij een drietal goede vrienden, die hem appreciëren zoals hij is en hem niet laten stikken omdat hij niet mee gaat fuiven naar de jongerenkroegen op 't Zand..." (SVK)

Francis De Ketelaere. (foto Davy Coghe)

geruime tijd een Australische voetballer te gast. Die jongen heeft niets van ons land gezien." Maar we zijn niet in Parijs, lichtstad, wereldstad, cultuurstad voor de Eiffeltoren of voor Toulouse-Lautrec in Grand Palais. En Isabelle en Muriel ook niet om te shoppen op de Champs-Elysées. "We zijn er voor het voetbal, meneer!" Voor PSG-Club Brugge U19.

Isabelle in Parijs: "Als hij straks moet invallen, gaat mijn hartslag naar 180 slagen, denk ik." En dat gebeurde ook. (foto SB)